



Ter nagedachtenis aan

Ine Bor -Ottenhof

* 20 oktober 1921

† 20 januari 2011

Het is goed zo

Het is goed zo. Wanneer je lief hebt gehad en lief hebt gegeven, een lang leven hebt gehad en veel hebt mogen beleven. Samen zijn was voor Ine erg belangrijk. Een man die er voor haar was en haar geborgenheid kon bieden. Volgzaam en genegen, genietend van het leven. De Spaanse zon kon haar hart verwarmen, menige jaren die zij daar heeft doorgebracht, aan de Costa, de zee met wijn en veel gezang. Ze was gelukkig op haar manier, goed gekleed en altijd tot in de puntjes verzorgd. Wie weet of ze al haar dromen heeft uit laten komen De laatste dertig jaar heeft ze in Oldenzaal gewoond, maar ze zag altijd nog de kans om met vakantie te gaan. De gezondheid echter, heeft haar een halt toe geroepen. Uiteraard

speelde haar leeftijd haar ook parten, maar dat heeft haar er niet van weerhouden een vriendschap aan te gaan met Gerard Borghuis. Samen hebben zij nog wat jaren mogen genieten. De zorg moest naar mate ze ouder werd, worden uitgebreid en ze werd huisgenoot in woon- en zorgcentrum St. Gerardus Majella, terug naar Denekamp, haar geboorteplaats, haar roots. De inzet en aandacht van het verzorgend personeel, alsmede de zorg van Michel en Carla en haar zussen Jo, Dien en Betsy hebben er toe bijgedragen dat ze de laatste fase in haar leven rustig heeft kunnen doorbrengen. Hoe bizar het leven ook kan zijn, blijkt wel uit het feit dat zowel Gerard als Ine op dezelfde dag plots afscheid hebben moeten nemen van het leven.

Herinneringen verbinden
wat het oog niet meer ziet.

Rust Zacht.

Namens de familie danken wij u voor uw belangstelling.